

Jaarverslag Klachtencommissie

Ons Middelbaar Onderwijs

2020

INHOUDSOPGAVE

1. VOORWOORD.....	3
2. ORGANISATIE, WERKWIJZE EN SAMENSTELLING	4
2.1 Wettelijke regeling	4
2.2 OMO-organisatie	4
2.3 Klachtenregelingen en kwaliteit onderwijs	5
2.4 Verschillende procedures.....	6
2.5 Samenstelling Klachtencommissie	7
3. KLACHTENBEHANDELING	7
3.1 Aantal ingediende klachten.....	7
3.2 Aard en afhandeling van ingediende klachten	8
3.3 Klokkeluidersregeling	10
4. CONCLUSIES EN AANBEVELINGEN.....	12
BIJLAGE: OVERZICHT GEANONIMISEERDE KLACHTEN 2019.....	14

1. VOORWOORD

De Klachtencommissie Ons Middelbaar Onderwijs (verder: Klachtencommissie) informeert met de publicatie van dit verslag alle personen die binnen de verschillende scholen betrokken zijn bij de afhandeling van klachten: schoolleiders, vertrouwenspersonen, mentoren en leerkrachten, alsmede alle personen die potentieel als klager kunnen optreden: ouders, leerlingen en personeel. Niet alleen worden deze partijen door kennis te nemen van dit jaarverslag geïnformeerd over de verschillende klachtenregelingen, ook wordt inzicht gegeven in de werkwijze van de Klachtencommissie. Ten slotte wordt Ons Middelbaar Onderwijs (verder: OMO) inzicht gegeven in het functioneren van de Klachtencommissie.

In 2020 zijn in totaal 20 klachten ingediend bij de Klachtencommissie. Dat is boven het gemiddelde niveau van het aantal klachten dat de Commissie jaarlijks ontvangt. Zes daarvan kunnen gerangschikt worden onder de Integriteitsregeling. Slechts vier klachten zijn in een hoorzitting van de Klachtencommissies behandeld. De redenen dat veel klachten de Klachtencommissie niet bereikt hebben, zijn divers. Daarbij is opvallend dat bij 11 klachten de procedure voortijdig lijkt te zijn afgebroken door de klager, zonder dat er een oplossing werd bereikt. Dat is relatief veel. Of en in hoeverre de pandemie een rol heeft gespeeld bij het ontstaan en het afbreken van de procedure, valt niet te achterhalen. In ieder geval hadden slechts twee klachten betrekking op Covid-19 gerelateerde problematiek. Ook een totaal van 20 formele klachten op jaarbasis is binnen OMO niet veel. De algemene indruk is nog steeds dat de schoolleiding adequaat optreedt als iemand zich bij haar meldt met een probleem of klacht. Scholen proberen de klachten van ouders of personeel zoveel mogelijk in onderling overleg op te lossen, ook wanneer klachten door de Klachtencommissie waren terugverwezen. Dat is ook wel nodig omdat veel van de klachten te maken hebben met communicatieproblemen of voortkomen uit als onvoldoende ervaren aandacht of zorg voor een leerling.

De Klachtencommissie hecht groot belang aan het hanteren van een zo laag mogelijke drempel voor klagers. De commissie beijvert zich in het belang van de klager op de zitting actief om een duidelijke formulering en omlijning van de klachten te bereiken.

Uiteraard houden wij ons graag beschikbaar voor uw opmerkingen en adviezen.

Prof. mr. P.J.J. Zoontjens, voorzitter

2. ORGANISATIE, WERKWIJZE EN SAMENSTELLING

2.1 *Wettelijke regeling*

De Wet op het Voortgezet Onderwijs verplicht OMO om een klachtenregeling vast te stellen en een Klachtencommissie te hebben. Volgens de wet kunnen ouders, leerlingen en personeelsleden klachten indienen over gedragingen en beslissingen of het nalaten daarvan door het bestuur of het personeel van de schoolorganisatie. OMO heeft als uitvloeisel van de wettelijke verplichting twee klachtenregelingen vastgesteld. Eén klachtenregeling is specifiek gericht op voorkoming van seksuele intimidatie, agressie, geweld (waaronder pesten) en discriminatie. De andere regeling is algemeen en richt zich op de overige categorieën van klachten die ouders, leerlingen en personeelsleden indienen over gedragingen, beslissingen of het nalaten daarvan door het bestuur of personeel.

De uitvoering van beide klachtenregelingen is door OMO vanaf de vaststelling van beide regelingen opgedragen aan de onafhankelijke Klachtencommissie OMO. De Klachtencommissie wordt ondersteund door een onafhankelijk secretariaat. De Klachtencommissie oordeelt in beginsel na het houden van een hoorzitting over de aan haar voorgelegde klacht en rapporteert over haar bevindingen in de vorm van een advies aan het bevoegd gezag, te weten de Raad van Bestuur van OMO. In de regel neemt het bevoegd gezag het advies van de Klachtencommissie over, maar het kan er ook gemotiveerd van afwijken in zijn definitieve oordeel.

Naast genoemde klachtenregelingen bestaat de Regeling inzake het omgaan met een vermoeden van een misstand Ons Middelbaar Onderwijs (“Klokkenluidersregeling”). Deze regeling wordt door de onafhankelijke Commissie Integriteitsvraagstukken uitgevoerd. Hier is sprake van een personele unie met de Klachtencommissie.

2.2 *OMO-organisatie*

De Klachtencommissie OMO opereert binnen de identiteit van OMO, zoals door OMO zelf in het navolgende omschreven: “De scholen, van gymnasium tot en met praktijkonderwijs, ontwikkelen de talenten van iedere leerling door ‘goed onderwijs’ te bieden geïnspireerd vanuit de katholieke traditie. Zo verwerven de leerlingen passende startposities voor vervolgonderwijs en voor toetreding tot de maatschappij. De scholen van de vereniging kennen een grote verscheidenheid. Die verscheidenheid vormt de bron voor kennisdeling en daarmee voor het versterken van de professionaliteit van onze docenten. Door het benutten van schaalvoordelen zijn de scholen bovendien samen sterker en kunnen ze toch kleinschalig blijven. En daar profiteren onze leerlingen van.”

2.3 Klachtenregelingen: individuele bescherming en kwaliteit onderwijs

De klachtenregelingen die OMO heeft ingevoerd en waarvan de uitvoering is opgedragen aan de onafhankelijke Klachtencommissie, dienen een tweeledig doel: (1) houvast te bieden aan hen die zich onheus bejegend voelen in het onderwijs, en (2) de kwaliteit van de schoolorganisatie en het onderwijs te verbeteren. Wat betreft het laatste, de mogelijkheid om te klagen heeft een belangrijke signaalfunctie met betrekking tot wat niet deugt in de school of het onderwijs. Deze signalen kunnen het bestuur en de school ondersteunen bij het verbeteren van het onderwijs en het bevorderen van een goede gang van zaken. Met de klachtenregelingen wordt een zorgvuldige behandeling van klachten beoogd. Daarmee wordt het belang van de betrokken klagers en beklagden gediend, maar ook het belang van de school.

Netwerkbijeenkomst voor vertrouwenspersonen

De scholen kennen vertrouwenspersonen, die als functie hebben:

- a. Het verzorgen van de eerste opvang van personen die met seksuele intimidatie, agressie, en/of geweld (waaronder pesten) en discriminatie zijn geconfronteerd;
- b. Eventueel volgend hierop, het bieden van hulp en advies;
- c. Een bijdrage leveren aan de verbetering van de werk- en leefsituatie op de school door middel van beleidsadviezen aan de directeur.

Op 1 augustus 2015 is de Wet sociale veiligheid op school in werking getreden. De wet regelt een zorgplicht sociale veiligheid op school. De schoolleiding is daarbij verantwoordelijk voor een sociaal veilige leeromgeving. Dat houdt in:

- a. Het voeren van een beleid met betrekking tot de (sociale, psychische en fysieke) veiligheid van leerlingen op school;
- b. Jaarlijkse monitoring van de veiligheidsbeleving en het welbevinden van leerlingen op school, met een rol van de inspectie van het onderwijs daarbij;
- c. Zorg dragen voor een persoon, die het anti-pestbeleid op school coördineert en zorg dragen voor een persoon die fungeert als aanspreekpunt voor leerlingen en ouders. Dit zijn de op elke school aanwezige coördinator sociale veiligheid, anti-pest-coördinator en de vertrouwenspersoon.

Netwerkbijeenkomst

Normaal gesproken vindt een jaarlijkse netwerkbijeenkomst plaats voor alle vertrouwenspersonen, coördinatoren sociale veiligheid leerlingen en anti-pestcoördinatoren van de scholen. Het doel van deze bijeenkomst is het kennismaken en onderhouden van het netwerk, ideeën op te doen en kennis uit te wisselen. Hierbij zijn normaliter alle scholen vertegenwoordigd alsmede de (vice)voorzitter en de secretaris van de klachtencommissie plus de vertrouwenspersonen integriteit van de vereniging. Vanwege Covid-19 heeft deze bijeenkomst in 2020 niet plaatsgevonden.

2.4 *Verschillende procedures*

Binnen de Klachtencommissie wordt met verschillende procedures gewerkt. Voorop staat dat de klachtenbehandeling in beginsel op school dient plaats te vinden (voorfase). Pas wanneer de voorfase die op de school doorlopen wordt niet slaagt, kan een beroep worden gedaan op de onafhankelijke Klachtencommissie.

Geen verplichting is er om eerst de voorfase te doorlopen wanneer het gaat om zaken van gestelde inbreuk op de persoonlijke integriteit zoals bij seksuele intimidatie, agressie, geweld, waartoe ook pesten wordt gerekend en discriminatie. De klachten verband houdende met persoonlijke integriteit zijn van dien aard dat zij niet afgehandeld mogen worden op schoolniveau. Dergelijke klachten worden direct door de Klachtencommissie behandeld.

Ook voor klachten die te maken hebben met een vermoeden van een misstand bestaat een aparte procedure. Dergelijke klachten kunnen, voordat ze eventueel aan de Commissie Integriteitsvraagstukken worden voorgelegd, aanhangig worden gemaakt bij een onafhankelijke Vertrouwenspersoon Integriteit (zie paragraaf 3.3., Klokkeluidersregeling).

Ten slotte geldt dat voor zogenaamde leerlingkwesties (zie paragraaf 3.2.) geen beroep kan worden gedaan op de Klachtencommissie.

Een bij de commissie ingediende klacht zal in beginsel betrekking moeten hebben op aspecten van het onderwijs en op de school. De Klachtencommissie kan niet als forum worden beschouwd om juridische aanspraken met betrekking tot de rechtspositie van een werknemer te beoordelen. De personeelsleden hebben derhalve een klachtrecht over de (negatieve) bejegening die zij ondervinden, echter niet als het voornamelijk gaat om een rechtspositioneel geschil. Dan is de Klachtencommissie niet bevoegd.

Dit is schematisch weergegeven in onderstaand figuur:

	Toepasselijke regeling	Voorfase klachtbehandeling op schoolniveau	Bevoegde instantie
Algemene klachten	Klachtenregeling	Voorfase van toepassing	Klachtencommissie
Persoonlijke integriteit	Regeling ter voorkoming van seksuele intimidatie, agressie, geweld (waaronder pesten) en discriminatie	Voorfase niet van toepassing	Klachtencommissie

Melding van een misstand	“Klokkenluidersregeling”	Voorfase niet van toepassing	Klachtencommissie (Commissie Integriteitsvraagstukken)
Leerlingkwesties	Reglement bezwaar en beroep in leerlingenzaken	Voorfase conform Reglement bezwaar en beroep in leerlingenzaken	Regionale beroepscommissie via directeur van de school

2.5 Samenstelling Klachtencommissie

De samenstelling van de Klachtencommissie is gerelateerd aan de aard van haar werkzaamheden: zij bestaat uit twee voormalige schoolleiders, een arts, een psycholoog en juristen, onder wie de voorzitter en de plaatsvervangend voorzitter. De leden van de Klachtencommissie zijn onafhankelijk en onpartijdig en treden zonder last of ruggenspraak op.

De samenstelling van de Klachtencommissie in 2020 was als volgt:

- De heer H.M. Claessen (lid)
- De heer F.J.G.M. de Hommel (plaatsvervangend voorzitter)
- Mevrouw M.E.T. van den Muijsenbergh (lid)
- De heer P. van der Poel (lid)
- Mevrouw Y. Siebelink (lid)
- De heer S. Sonke (lid)
- De heer P.J.J. Zoontjens (voorzitter)

In 2020 zijn geen commissieleden afgetreden wegens het bereiken van hun maximale zittingstermijn. Mevrouw M.E.T. van den Muijsenbergh is in 2020 vrijwillig afgetreden. Gedurende de verslagperiode werd het secretariaat van de onafhankelijke Klachtencommissie verzorgd door mevrouw E.W.G.P. Verhagen, werkzaam bij Wissenraet Van Spaendonck.

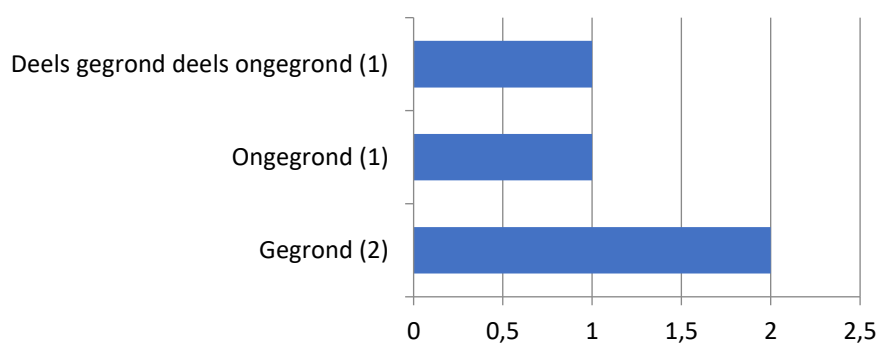
3. KLACHTENBEHANDELING

3.1 Aantal ingediende klachten

In 2020 zijn in totaal 20 klachten ingediend bij de Klachtencommissie. In de jaren dat de Klachtencommissie werkzaam is werden gemiddeld 15 klachten per jaar ingediend. Het aantal klachten dat in 2020 werd ingediend is ruim boven het gemiddelde. Van de in 2020 in totaal 20 ingediende klachten, zijn vier klachten door middel van een hoorzitting behandeld (de overige klachten zijn om uiteenlopende redenen niet verder in behandeling genomen, dit komt later in het verslag aan de orde). Van de vier klachten die door middel van een hoorzitting zijn behandeld zijn twee klachten

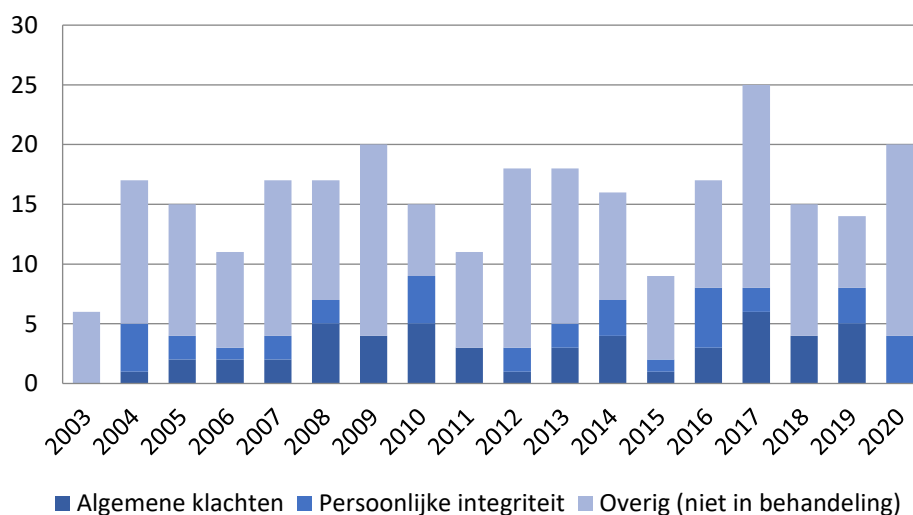
gegrond verklaard, is één klacht ongegrond verklaard en is één klacht deels gegrond en deels ongegrond verklaard.

Er zijn tijdens de totstandkoming van het jaarverslag geen klachten uit voorgaande jaren meer in behandeling.

3.2 Aard en afhandeling van ingediende klachten

De Klachtencommissie is betrokken bij de uitvoering van twee afzonderlijke regelingen. Het betreft een regeling die is gericht op voorkoming van seksuele intimidatie, agressie, geweld (waaronder pesten) en discriminatie. Het andere reglement richt zich op klachten die ouders, leerlingen en personeelsleden indienen over gedragingen, beslissingen of het nalaten daarvan door het bestuur of personeel (algemene regeling). In de onderstaande figuur is weergegeven hoeveel klachten er voor de afzonderlijke regelingen in behandeling zijn genomen, sinds de totstandkoming van de Klachtencommissie in 2003.

Algemene klachten

Een algemene klacht is een klacht die zich richt tegen de algemene gang van zaken op de betreffende school. Klachtafhandeling dient primair op schoolniveau plaats te vinden. Indien het niet lukt om op school de zaak op te lossen, dan kan de klager alsnog besluiten om de Klachtencommissie in te schakelen. De Klachtencommissie neemt in de regel een algemene klacht pas in behandeling nadat de voorfase klachtbehandeling op schoolniveau is doorlopen. Dat is slechts anders, als de Klachtencommissie na signalen en na overleg met de school en klager tot de overtuiging komt dat het doorlopen van de voorfase in het voorliggende geval geen zin heeft. In 2020 heeft zich geen uitzondering van deze aard voorgedaan. Het aantal algemene klachten dat in de periode 2003-2019 in behandeling is genomen varieert van nul tot zes per jaar. In 2020 zijn er geen algemene klachten door de Klachtencommissie behandeld.

Persoonlijke integriteit

Klachten met betrekking tot de persoonlijke integriteit zijn van zodanige aard dat zij niet afgehandeld worden via de voorfase klachtbehandeling op schoolniveau. Deze klachten gaan, met toepassing van de regeling ter voorkoming van seksuele intimidatie, agressie, geweld (waaronder pesten) en discriminatie, rechtstreeks naar de Klachtencommissie. In 2020 heeft de Klachtencommissie vier klachten waarin de persoonlijke integriteit centraal stond behandeld. Hiervan zijn twee klachten gegrond verklaard, is één klacht ongegrond verklaard en is één klacht deels gegrond en deels ongegrond verklaard.

Overig

Het aantal klachten in de categorie “overig” vormt in 2020 net als in voorgaande jaren het grootste deel van wat er is binnengekomen. Het aantal niet in behandeling genomen klachten in verhouding met het aantal wel in behandeling genomen klachten is in vergelijking met voorgaande jaren aan de hoge kant. Van de binnengekomen overige klachten zijn in 2020 geen klachten in behandeling genomen. In onderstaande figuur is opgenomen om welke redenen de elf klachten uit de categorie “overig” niet in behandeling werden genomen.

Leerlingkwestie

De Klachtencommissie is niet bevoegd te oordelen over kwesties met betrekking tot de toelating, bevordering/afwijzing tot een volgend leerjaar, schorsing, definitieve verwijdering van leerlingen en onregelmatigheden bij het school- en eindexamen, de zogenaamde leerlingkwesties. Deze klachten worden in bezwaar behandeld door de directeur van de school en in beroep door de Regionale beroepscommissie op de wijze zoals is vermeld in het Reglement bezwaar en beroep in leerlingenzaken. Indien leerlingkwesties aan de Klachtencommissie worden voorgelegd dan worden de betreffende klagers terugverwezen naar de school. In 2020 zijn drie leerlingkwesties aan de Klachtencommissie voorgelegd. In de jaren dat de Klachtencommissie

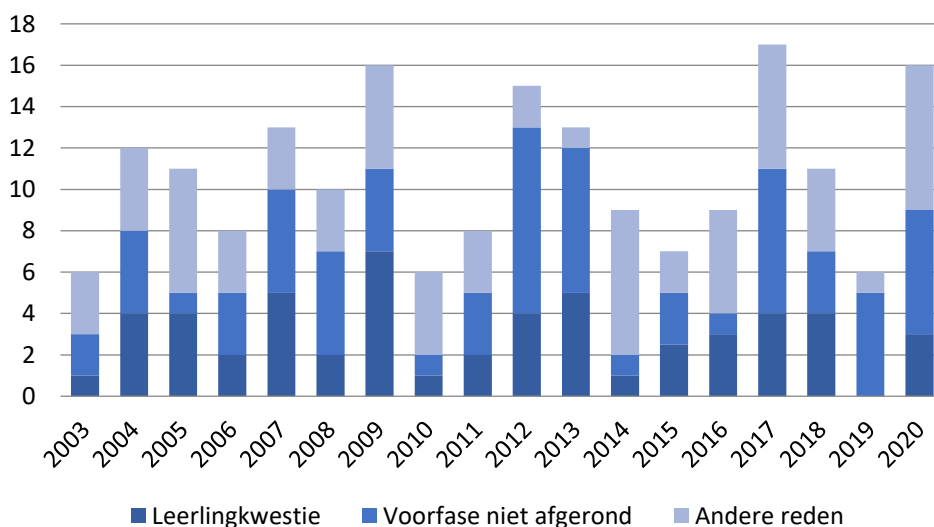
werkzaam is werden gemiddeld drie klachten om deze reden niet in behandeling genomen.

Voorfase niet afgerond

In 2020 heeft de Klachtencommissie zes klachten ontvangen waarbij de behandeling op schoolniveau nog niet had plaatsgevonden. De betreffende klagers zijn er door de Klachtencommissie op gewezen dat zij zich in eerste instantie tot de directie van de school moesten richten. In de periode 2003-2019 werden gemiddeld drie klachten om deze reden niet in behandeling genomen. Dit aantal ligt in 2020 derhalve boven het gemiddelde.

Andere reden

Het aantal klachten dat om een andere reden niet in behandeling is genomen, is in 2020 gelet op de voorgaande jaren (gemiddeld vier per jaar) ruim boven het gemiddelde. Het gaat om zeven klachten. Twee klachten zijn onderling opgelost. Bij twee klachten reageerde de klager niet meer. Drie klachten waren niet ontvankelijk. Dit kan bijvoorbeeld te maken hebben met de aard van de klacht, degene die de klacht indient of het moment waarop de klacht wordt ingediend.

3.3 Klokkenuidersregeling

OMO kent sinds 2009 de Regeling inzake het omgaan met een vermoeden van een misstand binnen Ons Middelbaar Onderwijs. Deze zogenaamde Klokkenuidersregeling schrijft een procedure voor die gevolgd moet worden wanneer er een op redelijke gronden gebaseerd vermoeden van een misstand bestaat. De regeling biedt betrokkenen bescherming tegen benadeling. De regeling stond sinds 2009 open voor medewerkers van OMO, maar vanaf augustus 2014 kunnen ook ouders en leerlingen gebruik maken van de regeling. Bij een vermoeden van een misstand kan men zich richten tot de Vertrouwenspersoon Integriteit. De Vertrouwenspersoon staat betrokkenen bij en zorgt voor doorgeleiding van de

melding naar de Commissie Integriteitsvraagstukken. De rol van vertrouwenspersoon Integriteit OMO werd in 2020 vervuld door de heer H. Witte en mevrouw E.P.J. Lemkes Straver. Mevrouw E.P.J. Lemkes Straver is gedurende 2020 vrijwillig afgetreden.

Er is in 2020 in totaal in zeven gevallen een beroep gedaan op één van de vertrouwenspersonen integriteit OMO. In vijf gevallen betrof dat contacten met een individuele persoon, in twee gevallen met meerdere personen. In de meeste gevallen betrof het personeelsleden van OMO, in één geval een ouder van een leerling. In alle gevallen hebben de vertrouwenspersonen één of meerdere gesprekken, fysiek, telefonisch of online, gevoerd met betrokkenen. Waar nodig of gewenst werd een toelichting gegeven op de *Regeling inzake het omgaan met een vermoeden van een misstand* en werden verschillende mogelijkheden besproken voor eventueel te ondernemen actie. Geen van de casussen heeft geleid tot een klacht bij de Commissie Integriteitsvraagstukken.

Een van de casussen betrof advies over de interpretatie van de op dat moment geldende Covid-19-regels. In de twee casussen waarin meerdere personeelsleden contact zochten, was sprake van begeleiding in verband met onenigheid over besluiten of handelwijzen van de schoolleiding. Het contact met de ouder betrof advies over de behandeling van bezwaar tegen een schooladvies.

4. CONCLUSIES EN AANBEVELINGEN

Op basis van een analyse van de in 2020 aan de Klachtencommissie voorgelegde klachten, alsmede van de werkwijze van de Klachtencommissie en het secretariaat, kunnen de volgende conclusies worden getrokken en aanbevelingen worden gedaan.

Ingediende klachten

1. Van de in totaal 20 ingediende klachten, zijn vier klachten door middel van een hoorzitting behandeld. Het aantal klachten dat in 2020 is binnengekomen is gelet op de voorgaande jaren ruim boven gemiddeld. In verhouding tot het aantal leerlingen en medewerkers van de verschillende OMO scholen, lijkt het aantal klachten dat bij de Klachtencommissie wordt ingediend gering.
2. In 2020 zijn geen algemene klachten door de Klachtencommissie behandeld. Dit komt gelet op de voorgaande jaren niet vaak voor.
3. In 2020 heeft de Klachtencommissie vier klachten behandeld waarin de persoonlijke integriteit centraal stond. Hiervan zijn twee klachten gegrond verklaard, is één klacht ongegrond verklaard en is één klacht deels gegrond en deels ongegrond verklaard.
4. Het aantal klachten dat in 2020 is ingediend is met 20 ruim boven het gemiddelde van vijftien. Het aantal klachten dat in behandeling is genomen (vier) ligt onder het gemiddelde. Het aantal ingediende leerlingkwesties (drie) is in 2020 met gemiddeld. Het aantal klachten dat vanwege het niet doorlopen van de voorfase niet in behandeling is genomen is in 2020 met zes boven gemiddeld. Het aantal klachten dat om een andere reden niet in behandeling is genomen ligt met zeven klachten ruim boven het gemiddelde van vier.
5. In 2020 is de Vertrouwenspersoon Integriteit zeven keer benaderd. Dit heeft niet geleid tot het indienen van een klacht bij de Commissie Integriteitsvraagstukken.

Bekendheid te volgen procedures

6. De Klachtencommissie hecht er waarde aan dat partijen onderling tot overeenstemming kunnen komen. In de regel wordt terugverwezen naar de directie van de school indien de behandeling op schoolniveau nog niet is afgerond. In 2020 is dit zes keer voorgevallen. Dit aantal is in vergelijking met voorgaande jaren boven gemiddeld.
7. Sinds 2012 zijn de gebruikers van de regelingen via de website van OMO beter geïnformeerd over waar zij met klachten terecht kunnen. Hierbij is aangegeven dat men indien nodig vóór het indienen van een klacht bij het secretariaat kan informeren welke instantie bevoegd is en of de eventuele voorfase afdoende is doorlopen. Hiermee is de toegankelijkheid en de duidelijkheid van de Klachtencommissie destijds vergroot. Dit was gewenst omdat het grootste deel

van de aan de Klachtencommissie gerichte klachten niet onder de bevoegdheid van de Klachtencommissie viel, of werd ingediend nog voordat de directie zich over de klachten had gebogen.

8. In 2013 werd de conclusie getrokken dat de interne procedure binnen de scholen ofwel nog onvoldoende bekend was onder leraren en/of mentoren ofwel dat de procedure nog niet correct werd doorlopen. Dit lijkt er in 2014 toe te hebben geleid dat er in verhouding minder klachten zijn ingediend, die niet voor behandeling in aanmerking kwamen. Bovendien heeft een verschuiving plaatsgevonden in de verhouding tussen de verschillende redenen waarom een klacht niet in behandeling is genomen.
9. Het aantal klachten dat vanwege het niet doorlopen van de voorfase niet in behandeling is genomen is in 2019 maar ook in 2020 bovengemiddeld. Het lijkt nog steeds onvoldoende duidelijk voor klagers dat zij zich met hun klacht eerst tot de directie van de school dienen te wenden. Op de website dient de klager bij die indiening van de klacht een aantal ontvankelijkheidsvragen te doorlopen. Hierbij moet worden aangevinkt dat de klacht bij de school is ingediend en dat klager een mededeling van de rector heeft ontvangen. Toch lijkt dit systeem niet te voorkomen dat de klager zich in voorkomende gevallen tot de Klachtencommissie wendt, terwijl hij nog geen klacht bij de school heeft ingediend. Ook lijkt de school de mening van klager dat de voorfase is afgerond vaak niet te delen. Het blijft dan ook belangrijk klagers over het doorlopen van de voorfase te informeren, zowel door de school als door OMO als door de Klachtencommissie van OMO.

Overige conclusies en aanbevelingen

10. In 2017 is het de Klachtencommissie bij meerdere klachten opgevallen dat de samenwerkingsverbanden VO ernstig tekort schieten in het zorgdragen voor onderwijs van leerlingen die om welke reden dan ook tijdelijk geen onderwijs krijgen. Bij meerdere klachten is gebleken dat leerlingen gedurende langere tijd geen onderwijs genieten. Bovendien bestonden er hierbij geen vooruitzichten dat deze leerlingen op korte termijn wel weer onderwijs zouden gaan genieten. Het kan niet zo zijn dat een leerling vanwege onenigheid tussen de school en de ouders gedurende langere tijd geen onderwijs geniet. Het moet voor de betreffende scholen, ouders en andere betrokkenen duidelijk zijn bij wie de verantwoordelijkheid in deze ligt. Het verdient dan ook aanbeveling te bezien hoe dit geoptimaliseerd kan worden.

Het is de Klachtencommissie bij de van 2018 t/m 2020 binnengekomen klachten in tegenstelling tot het voorgaande jaar niet opgevallen dat het samenwerkingsverband VO tekort zou schieten.

11. Sinds 2017 valt het de Klachtencommissie op dat meerdere malen is voorgekomen dat de direct bij de klacht betrokkenen van de school niet bij de hoorzitting aanwezig waren. Dit maakt het lastig voor de Klachtencommissie om hetgeen zich heeft voorgedaan vanuit de verschillende oogpunten te bezien en om tot een goed oordeel over de klacht te komen. De Klachtencommissie vindt het belangrijk dat de direct betrokkenen van de school die in de klacht voorkomen aanwezig zijn op de hoorzitting.

Na 2017 is er conform de aanbevelingen in 2017 op toegezien dat de direct betrokkenen van de school die in de klacht voorkomen aanwezig zijn op de hoorzitting.

Het valt de Klachtencommissie in 2019 meer dan één keer op dat de school tijdens de zitting niet alle deskundigheid heeft verzameld die in het belang van een goede klachtbehandeling nodig zou zijn. Als de school onvoldoende weerwerk kan bieden tegen wat door de klager naar voren wordt gebracht dan kan dat zelfs bij het uiteindelijke advies ten nadele van de school uitwerken.

12. In 2020 hebben de hoorzittingen vanwege Covid-19 digitaal plaatsgevonden. Hoewel dit niet wenselijk is voor het behandelen van de klachten heeft het niet in de weg gestaan bij het beoordelen van de klachten. Twee van de behandelde klachten zijn gerelateerd aan problematiek ontstaan naar aanleiding van Covid-19: één heeft betrekking op de mondkapjesplicht en één heeft betrekking op het gevoerde beleid door de school in verband met thuisquarantaine.

BIJLAGE: OVERZICHT GEANONIMISEERDE KLACHTEN 2020

Klacht 20.15

Casus

Klager kan zich niet vinden in de beleidskeuze van verweerder om een mondkapjesplicht in te stellen. Dit aangezien het vanuit de overheid nog om een aanbeveling en niet om een verplichting gaat om mondkapjes te dragen. Klager wijst hierbij naar de overheid en het RIVM die zouden aangeven dat het om een gedragsbeïnvloedingsmaatregel gaat. Daarnaast wijst klager op de gezondheidsrisico's. Klager verkeert in onduidelijkheid over de overweging van verweerder achter het verplicht stellen van het dragen van mondkapjes. Klager vindt een verwijzing van verweerder naar de aanbeveling vanuit de overheid onvoldoende motivering om te concluderen dat deze beleidskeuze zorgvuldig tot stand is gekomen.

Klacht

De klacht valt onder de Regeling ter voorkoming van seksuele intimidatie, agressie, geweld (waaronder pesten) en discriminatie. De Commissie stelt naar aanleiding van de stukken en de hoorzitting vast dat de klacht van klager zich concentreert op:

- de beleidskeuze van verweerder omtrent het dwingend opleggen van het dragen van mondkapjes terwijl vanuit de overheid sprake is van een advies;
- de wijze waarop het door verweerder gehanteerde beleid gehandhaafd wordt.

Oordeel

Vanwege COVID-19 adviseerde verweerder in eerste instantie om een mondkapje te dragen. Hierbij bleek gaandeweg evenwel dat het advies steeds minder werd opgevolgd omdat leerlingen zich er niet comfortabel bij voelden. Zo werden leerlingen die mondkapjes droegen bijvoorbeeld uitgelachen. Naar aanleiding daarvan is besloten een mondkapjesplicht in te stellen zodat voor iedereen duidelijk is wat er van hen verwacht wordt. Verweerder geeft aan de aanbevelingen vanuit de overheid op te volgen als het gaat om het dragen van mondkapjes. Hierbij wenst verweerder niet in te gaan op de inhoudelijke medische discussie aangezien verweerder niet ter zake kundig is.

Kan de beleidskeuze van verweerder en de motivering daarvan door de beugel? De Commissie kan zich voorstellen dat indien de overheid het dragen van mondkapjes dringend adviseert en verweerder het dragen van mondkapjes verplicht stelt, het voor klager niet aanstonds duidelijk is wat er aan de hand is en dat hij op zoek gaat naar een nadere motivering van verweerder om tot een mondkapjesplicht in de school over te gaan.

Echter, zonder op de medische discussie in te gaan want de Commissie kan net als klager en verweerder medisch gezien geen uitsluitel geven, moet worden vastgesteld dat de schoolleiding de juridische ruimte heeft een aanbeveling van de overheid als verplichting voor de school in te stellen mits hiertoe de juiste procedure wordt gevolgd. De vraag die

de Commissie dient te beantwoorden is dan ook de vraag of het ingestelde beleid adequaat tot stand is gekomen. De mondkapjesplicht is met instemming van de medezeggenschapsraad tot stand gekomen. De besluitvorming is aan leerlingen en ouders gecommuniceerd. In de besluitvorming zijn de belangen van leerlingen, medewerkers, ouders en bezoekers meegenomen. Verweerder acht het dragen van een mondkapje van belang, niet alleen voor de leerlingen maar ook voor de medewerkers en andere aanwezigen binnen de school. Verweerder loopt hierbij vooruit op de landelijke wetgeving per 1 december 2020 die de invoering van een landelijke mondkapjesplicht voor alle scholen regelt. Verweerder en de Commissie gaan niet over de (al dan niet medische) afwegingen die de overheid heeft gemaakt om tot een dringend advies successievelijk tot een wettelijke mondkapjesplicht te komen.

Hoezeer de mondkapjesplicht bij klager leidt tot het gevoel dat zijn verantwoordelijkheid voor de gezondheid van zijn kinderen wordt beperkt, toch is het aan verweerder een beleidskeuze te maken nu het de veiligheid betreft van de school en van hen die daarin aanwezig zijn. Verweerder kan hierbij nooit alle leerlingen, ouders en medewerkers tevreden stellen. Verweerder heeft aan klager oplossingen voorgesteld, zoals het dragen van een gelaatsscherm, maar daarop is klager niet ingegaan.

De Commissie concludeert dat verweerder het recht heeft een dringend advies vanuit de overheid om te zetten in een verplichting op school. Verweerder dient daarbij slechts zorg te dragen dat het beleid adequaat tot stand komt. Verweerder mag zich hierbij baseren op de al dan niet medische afwegingen die de overheid hierbij maakt. Verweerder heeft heldere regels gesteld om de gemeenschap binnen de school de gemeenschap te laten zijn.

Handhaving mondkapjesplicht

Voorts acht klager de wijze van handhaving repressief en discriminerend. In de periode dat nog geen sprake was van een mondkapjesplicht werden leerlingen aangesproken op het niet dragen van mondkapjes. De dochter van klager is door een leraar aan haar arm getrokken en de zoon van klager kreeg een emotionele reactie van een leraar. De Commissie constateert dat verweerder het recht heeft om de leerlingen op het dringende advies te wijzen. De Commissie kan zich daarbij voorstellen dat op een school met een groot aantal leerlingen weleens snel opgetreden moet worden en minder diplomatiek wordt gehandeld, maar wijst net zoals verweerder het gedrag van een enkele medewerker van de school in deze wel af. Voorts heeft verweerder actie ondernomen naar aanleiding van het voorval met de dochter van klager. Over het voorval met de dochter heeft verweerder de signalen van klager adequaat opgepakt en dit werd naar de Commissie begrijpt gewaardeerd. Het gaat de Commissie te ver om te constateren dat de wijze van handhaving repressief danwel discriminerend zou zijn. Dit doet geen recht aan de inspanningen die de school in dit kader heeft verricht.

Verweerder is terughoudend met leerlingen thuis te houden en heeft de verplichting adequaat onderwijs te verzorgen. Verweerder twijfelt aan de noodzaak alternatieve

maatregelen te treffen voor leerlingen die weigeren een mondkapje te dragen. Voorts heeft verweerder verklaard in geval van nood maatwerk te leveren. Aangrijpingspunt van de school in deze is een verklaring van een arts naar de Commissie heeft begrepen. De Commissie vindt dit uitgangspunt van de school redelijk.

Alles overwegende kan de Commissie niet vaststellen dat sprake is van onheuse bejegening richting klager. De Commissie acht de klacht op beide onderdelen ongegrond.

Klacht 20.17

Casus

De dochter van klaagster komt in de brugklas niet bij bekenden in de klas en ze vindt geen aansluiting binnen de klas. De dochter van klaagster wordt gepest en genegeerd. De situatie heeft invloed op het presteren van de dochter van klaagster en uiteindelijk wil ze niet meer naar school. Verweerder weigert medewerking te verlenen aan overplaatsing naar een andere klas waarin wel bekenden van de dochter van klaagster zitten.

Klacht

De klacht valt onder de Regeling ter voorkoming van seksuele intimidatie, agressie, geweld (waaronder pesten) en discriminatie. De Commissie stelt naar aanleiding van de stukken en de hoorzitting vast dat de klacht van klager zich concentreert op:

1. het (gebrek aan) handelen vanuit verweerder in het belang van de dochter van klaagster die zich niet veilig voelt op school vanwege pesten;
 2. het niet meedenken over andere oplossingen zoals overplaatsing naar een andere klas;
 3. het gebrek aan communicatie vanuit verweerder omtrent de situatie;
- met als gevolg dat de dochter van klaagster is overgeplaatst naar een andere school wat volgens klaagster voorkomen had kunnen worden.

Oordeel

De klacht

De dochter van klaagster komt in de brugklas niet bij bekenden in de klas. Wel zitten er in de klas groepjes leerlingen die elkaar al kennen. Als de dochter van klaagster enige tijd afwezig is geweest vanwege verkoudheid en weer terugkomt op school wordt ze volgens klaagster door de andere meiden in de klas genegeerd, ook via Whatsapp. Ook in de introductieweek wordt de dochter van klaagster de gehele week genegeerd. De klas en de mentor vragen geen enkele keer hoe het met haar gaat. De situatie verergert. De dochter van klaagster wordt uitgescholden, haar eten wordt afgepakt en door anderen opgegeten. Er wordt een coach ingeschakeld die kijkt naar de sfeer in de klas. De dochter van klaagster probeert opnieuw aansluiting te vinden in de klas maar er vinden wederom incidenten plaats. Tijdens de gymles wordt er een bal tegen haar hoofd geschopt en worden haar spullen weggegooid. De leraar grijpt volgens klaagster niet in. Tijdens een klassengesprek is er weinig inbreng vanuit de klas (één jongen zegt dat de dochter van klaagster zich buitengesloten voelt en één meisje zegt 'je mag wel bij ons zitten') waarna de dochter van klaagster zich nog slechter voelt. Ze voelt zich geïntimideerd. In de aula zijn volgens klaagster geen leraren of conciërges aanwezig bij wie ze terecht kan en de coach werkt maar twee dagen in de week. De dochter van klaagster moet alleen naar school fietsen en sluit zich af. Haar cijfers worden slechter. Ze heeft buikpijn, meldt zich meerdere malen ziek en wil niet meer naar school. Ze wil niet meer omgaan met de meiden die haar uitschelden en het zijn haar types niet (druk, schelden, brutaal naar leraren). In eerste instantie wil de dochter van klaagster naar een andere klas. Klaagster

begrijpt niet waarom overplaatsing naar een andere klas niet mogelijk is. Echter, op een gegeven moment is de overgang naar een andere klas geen optie meer omdat er teveel gebeurd is. Volgens klaagster wordt vanuit verweerder aangegeven dat haar dochter zich afzondert van de groep en dat ze er zelf iets aan moet doen en van zich af moet bijten. Ten aanzien van de communicatie tussen klaagster en verweerder geeft klaagster aan dat ze graag in gesprek wil met de teamleider maar dat ze ondanks terugbelnotities niet wordt teruggebeld. Een gepland gesprek met de teamleider komt volgens haar niet op gang. Klaagster wordt niet geïnformeerd over welke stappen verweerder onderneemt naar aanleiding van de situatie.

Het verweer

Volgens verweerder is geen sprake van een uitzonderlijke klas. Verweerder kijkt vanuit een bepaalde methodiek welke interventies ingezet worden. De overgang naar een andere klas is hierbij een uiterste maatregel. Verweerder heeft dan ook bewust gekozen de situatie binnen de klas aan te pakken. Dit om de dochter van klaagster weerbaar te maken. Er is onder meer geobserveerd wat er aan pestgedrag gebeurt. Dit is niet direct teruggekoppeld aan klaagster. Verweerder erkent dat het klassenklimaat voor het ene kind veel meer belastend is dan voor het andere kind. De dochter van klaagster heeft de ondersteuning en aandacht gekregen waarvan verweerder dacht dat die nodig was, hierbij heeft aandacht voor het verzuim absoluut een rol gespeeld. Het herhaaldelijke verzuim van de dochter van klaagster, dat er volgens verweerder op de basisschool ook al was, heeft de ontwikkeling van het groepsproces en het vinden van aansluiting lastiger gemaakt. Verweerder had gewild dat ze iets langer de tijd had gehad om de dochter van klaagster daarin te helpen, zodat ze een plek zou vinden op school. Een overgang naar een andere klas is volgens verweerder geen garantie dat ze wel aansluiting zal vinden. Klaagster beschrijft de klas als een drukke klas waar veel leerlingen uit worden gestuurd, maar verweerder ervaart de klas niet als buitengewoon. Er is niet meer aan de hand dan in andere klassen. Verweerder erkent de problemen in de communicatie tussen klaagster en de school. De gesprekken verliepen niet oplossingsgericht en verweerder had gewild dat men in de gesprekken nader tot elkaar was gekomen. Beide partijen hebben de urgentie en noodzaak niet duidelijk gekregen. Verweerder was er niet van op de hoogte dat het gesprek tussen klaagster en de teamleider en vertrouwenspersoon niet goed is verlopen. Verweerder is er wel van op de hoogte dat klaagster contact met de vertrouwenspersoon heeft.

Beoordeling

De Commissie constateert dat verweerder bij de gehanteerde aanpak louter uitgaat van een methodische benadering. Er is te veel systemisch op signalen geacteerd, zoals het 6 tot 8 weken inschakelen van een coach. Er is daardoor te weinig aandacht geweest voor een persoonsgerichte aanpak aan de hand van de specifieke situatie en de wensen van klaagster en haar dochter. Hierdoor is er vanuit verweerder onvoldoende regie op de situatie geweest. Verweerder heeft zich met de gehanteerde aanpak onvoldoende ingespannen om de dochter van klaagster een volwaardige plek te geven op school en is daarbij onvoldoende specifiek ingegaan op de signalen van klaagster en haar dochter.

De Commissie constateert daarnaast dat klaagster onvoldoende ondersteuning heeft gekregen vanuit verweerder om met de situatie om te gaan. Er zijn geen afspraken in de school gemaakt ten aanzien van het terugbellen van ouders. Hierdoor kunnen situaties onbedoeld en onnodig escaleren. Ook is de door verweerder gehanteerde aanpak onvoldoende met klaagster gecommuniceerd. Klaagster is er niet van op de hoogte dat het anti-pestprotocol wordt uitgevoerd en dat er gesprekken met andere ouders en leerlingen plaatsvinden. Verweerder beaamt dat er rondom de communicatie een punt ligt en kan zich voorstellen dat klaagster zich onvoldoende geïnformeerd voelt.

Voorts had verweerder de geplande gesprekken met de teamleider, het inschakelen van de vertrouwenspersoon of het inzetten van een coach in combinatie met het hoge verzuim als signalen kunnen beschouwen dat er sprake was van een urgente situatie die noopt tot contact met klaagster. Verweerder is er niet in geslaagd met professionals binnen de school in samenspraak met klaagster tot een goed plan te komen.

Met klaagster is de Commissie van oordeel dat de situatie vanaf het moment dat deze bij de locatiedirecteur terecht is gekomen zorgvuldig is afgehandeld. Het is betreurenswaardig dat de kwestie niet eerder onder de aandacht van de locatiedirecteur is gekomen waardoor eerder op een andere wijze ingegrepen had kunnen worden. Het kan klaagster niet verweten worden dat zij het niet op eigen initiatief hogerop heeft gezocht. Niet vastgesteld kan worden dat overplaatsing naar een andere school voorkomen had kunnen worden. Echter, verweerder had de urgentie van de situatie naar aanleiding van de aanwezige signalen eerder kunnen en moeten inzien en had hierop moeten acteren.

Oordeel

Alles overwegende acht de Commissie de klacht op alle onderdelen gegrond.

Klacht 20.18

Casus

De dochter van klager moet vanwege de binnen de school vigerende regels rondom Covid-19 in thuisquarantaine. Hierdoor kan de dochter van klager 4 PTA toetsen niet maken. De toetsen zijn later gemaakt op inhaalmomenten. De dochter van klager wordt uitgesloten van de herkansingen van deze toetsen die op 10 december 2020 plaatsvinden.

Verweerder is gevraagd gebruik te maken van de slotbepaling van het examenreglement deel 2 waarmee verweerder adaptief met de regels om kan gaan bij omstandigheden waarin het examenreglement niet adequaat voorziet. Volgens klager is daarvan sprake in het geval van verplichte thuisquarantaine waardoor de dochter van klager toetsen mist en geen deel kan nemen aan herkansingen. Volgens klager gaat het in deze periode bij deze herkansing maar om twee leerlingen. Klager vindt dat zijn dochter met het onthouden van de mogelijkheid te herkansen wordt gediscrimineerd c.q. ongelijk wordt behandeld ten opzichte van leerlingen die niet verplicht in thuisquarantaine zaten.

Klacht

De klacht valt onder de Regeling ter voorkoming van seksuele intimidatie, agressie, geweld (waaronder pesten) en discriminatie. De Commissie stelt naar aanleiding van de stukken en de hoorzitting vast dat de klacht van klager het volgende inhoudt. De dochter van klager is verplicht in quarantaine geplaatst geweest, waardoor zij toetsmomenten heeft gemist. Verweerder staat evenwel geen herkansing van deze toetsmomenten toe, terwijl hij bevoegd is om in het specifieke geval van klagers dochter anders te beslissen. Door het onthouden van een herkansing in dit geval wordt klagers dochter ongelijk behandeld ten opzichte van leerlingen die niet in thuisquarantaine zaten en wel mogen herkansen.

Oordeel

Verweerder kent voorbeelden waarbij conform de slotbepaling in het reglement naar een oplossing op maat wordt gezocht. Het gaat dan om omstandigheden die een leerling absoluut niet kunnen worden aangerekend. Verweerder heeft het verzoek om de dochter van klager te laten meedoen aan de herkansingen op 10 december 2020 afgewezen. Verweerder vindt het toestaan van herkansingen op deze datum onrechtvaardig ten opzichte van andere leerlingen die ook in quarantaine zaten tijdens de inhaalmomenten. Voorts zou de dochter van klager meer tijd hebben gehad om de toetsen voor te bereiden dan andere leerlingen. Verweerder weet niet hoeveel leerlingen in quarantaine zitten en mag dit ook niet registreren.

Verweerder heeft te maken met een veelvoud aan inhaaltoetsen en herkansingen en kampt met verzuim van leerlingen en collega's. Hij acht het niet te organiseren om aan individuele omstandigheden tegemoet te komen en heeft daarom alleen generieke versoepelingen in verband met Covid-19 aangebracht. In periode 1 is de herkansingsregeling aangepast en versoepeld. Bij periode 2 wordt nog gezien of versoepeling van de herkansingsregeling benodigd is. Leerlingen krijgen momenteel vier in

plaats van drie vouchers voor herkansingen. Vouchers worden normaal gesproken ingezet bij ziekte. Momenteel hoeft geen voucher ingeleverd te worden bij ziekte. Een toets kan normaal gesproken tijdens de herkansing ingehaald worden. Nu is getracht de leerlingen de toets zo snel mogelijk te laten inhalen, na de toetsweek, omdat men wist dat er nog steeds (dezelfde) leerlingen ziek zouden kunnen zijn tijdens de herkansing. De herkansingen gelden niet bij de inhaaltoetsen.

Verweerder wijst op de generieke versoepelingen die hij in verband met de pandemie heeft aangebracht in het examineringsproces. Met deze generieke versoepelingen wordt echter het probleem van klagers dochter niet opgelost. Verweerder is immers onverkort van mening dat het reglement niet voorziet in herkansingen van toetsen die vanwege een thuisquarantaine situatie op een later moment moeten worden ingehaald. Verweerder heeft in het geval van de dochter van klager die vanwege thuisquarantaine toetsen mist artikel 10 lid 10 van het Examenreglement toegepast. Artikel 10 (herkansingen) lid 10 van het Examenreglement luidt als volgt:

Een kandidaat die door ziekte of ten gevolge van een bijzondere, van zijn wil onafhankelijke omstandigheid niet in staat is geweest aan een toets in de 1e termijn deel te nemen, en de toets daarna alsnog heeft afgelegd, heeft niet het recht deze toets opnieuw af te leggen.

Bij artikel 10 lid 10 van het Examenreglement rijst de vraag of dit artikel door verweerder had mogen worden toegepast. De Commissie constateert dat het artikel slaat op situaties waarbij een leerling niet aanwezig is bij een toets wanneer het verzuim van hem of haar uitgaat. De Commissie acht de bepaling in redelijkheid niet toepasselijk op verzuim dat aan de leerling is opgelegd, zoals hier. Verweerder verbiedt de dochter van klager in verband met de van hogerhand opgelegde regels omtrent thuisquarantaine naar school te komen. Daarmee stelt verweerder door eigen toedoen de leerling niet in de gelegenheid om een toets te maken. De leerling wordt op deze wijze ongelijk behandeld zonder dat daarvoor een rechtvaardigingsgrond bestaat. Het bieden van een nieuwe gelegenheid om de onder deze omstandigheden gemiste toets te maken zou door verweerder niet moeten worden beschouwd als een inhaaltoets maar een uitgestelde toets. Verweerder beroept zich daarom ten onrechte op artikel 10 lid 10 van het Examenreglement.

Verweerder had – nu het gaat om een situatie waarin het reglement niet voorziet – gebruik kunnen en moeten maken van de slotbepaling van het reglement. Die luidt als volgt:

In die gevallen waarin in dit reglement onverhoopt niet wordt voorzien beslist de rector.

Verweerder had hier het besluit moeten nemen om aan leerlingen in het geval van thuisquarantaine een nieuwe uitgestelde toetskans toe te staan, waarop volgens de normale regels een herkansing mogelijk is. In dit geval is dat besluit niet genomen (omdat artikel 10 lid 10 is toegepast). Dit betekent dat het examenreglement niet juist is

toegepast. Het blijkt ook maar om een beperkte groep leerlingen te gaan die in thuisquarantaine zit en van deze beperkte groep leerlingen doet vervolgens slechts een klein aantal leerlingen beroep op nieuwe toetskansen. Daarom is er des te meer reden voor verweerder om een passende maatwerkvoorziening te treffen.

Verweerder doet ten onrechte een beroep op artikel 10 lid 10 van het Examenreglement waardoor de dochter van klager op niet te rechtvaardigen wijze ongelijk wordt behandeld. Alles overwegende acht de Commissie de klacht gegrond. De Commissie geeft hierbij het dringende advies om een herkansingmogelijkheid te bieden.

Klacht 20.20

Casus

De zoon van klagers is op school en via sociale media gepest. Het pesten bestaat uit schelden en het uitgemaakt worden voor homo. De situatie is geëscaleerd waarbij de broer van de oorspronkelijke pester op 1 cm van de neus van de zoon van klagers af stond. Zowel binnen de school als via sociale media is sprake van bedreiging. De zoon van klagers durft niet meer terug naar school te gaan. Op school heeft een gesprek met de wijkagent plaatsgevonden, het pesten stopte echter niet. Voorts hebben er twee gesprekken met verweerder plaatsgevonden. Verweerder geeft volgens klagers aan niets aan de situatie te kunnen doen en wil de zoon van klagers niet overplaatsen naar een andere klas waardoor hij bij de pester in de klas blijft zitten. Klagers vinden dat te laat is erkend dat hun zoon gepest is. Verweerder weet niet hoe met de situatie om te gaan. Kinderen moeten in deze cruciale levensfase beter worden opgevangen en de maatschappij moet bij dergelijke situaties een cirkel vormen om gezamenlijk tot een oplossing te komen. Verweerder heeft volgens klagers steken laten vallen als het gaat om het inzetten van de juiste mensen. Vanuit verweerder is nooit contact met de zoon van klagers opgenomen om te vragen hoe het gaat of om hem zijn verhaal te laten doen. De zoon van klagers zegt dat hij het alleen moet oplossen en vraagt zich af of hij niet belangrijk is geweest op school. De zoon van klagers is ernstig beschadigd en klagers willen andere kinderen dit besparen.

Klacht

De klacht valt onder de Regeling ter voorkoming van seksuele intimidatie, agressie, geweld (waaronder pesten) en discriminatie. De Commissie stelt naar aanleiding van de stukken en de hoorzitting vast dat de klacht van klager als volgt kan worden onderscheiden:

- het niet tijdig en onvoldoende daadkrachtig optreden door verweerder tegen het pesten van de zoon van klagers; en
- onvoldoende zorg en contact vanuit verweerder richting klagers maar met name richting de zoon van klagers.

Oordeel

Verweerder vindt het een teleurstelling dat de zoon van klagers geen onderdeel meer uitmaakt van de school en vindt dat hij als persoon prima op deze school had moeten kunnen zitten. Verweerder heeft naar aanleiding van het pesten de wijkagent ingeschakeld maar dit bleek niet genoeg om het pesten op korte termijn te stoppen. Met de pester en haar ouders en externe betrokkenen hebben gesprekken plaatsgevonden. De pester en haar broer zijn beide (intern) geschorst naar aanleiding van de situatie in oktober. Voorts is er vanaf het begin van het jaar een ambulante begeleider ingeschakeld. Aangezien verweerder nog met klagers in gesprek was is niet gewezen op de vertrouwenspersoon. Indien een situatie niet binnen de school is op te lossen dan wordt er ook buiten de school gekeken, bijvoorbeeld door plaatsing van de pester op een tussenvoorziening. Dit is een proces waarbij het samenwerkingsverband wordt ingeschakeld en dat lastig is. Er moet namelijk eerst een flink dossier worden opgebouwd, er moet daadwerkelijk plaats zijn op de tussenvoorziening voor die leerling en er moet een

besluit zijn genomen door een commissie die daarover gaat. Inmiddels is de pester op een tussenvoorziening geplaatst. Het proces is vanaf het begin van het schooljaar in gang gezet maar de daadkracht die vanuit klagers werd gevraagd kon verweerder op dat moment niet leveren. Verweerder kan geen garantie geven dat het pesten per direct stopt. De maatregelen die richting de pesters zijn genomen zijn niet gecommuniceerd met klagers omdat dat vanwege de privacy van de betrokkene niet gebruikelijk is. Verweerder heeft geen zicht of er contact over en weer is geweest tussen de mentor en de zoon van klagers.

De Commissie constateert dat verweerder naar aanleiding van het pesten van de zoon van klagers gesprekken met klagers heeft gevoerd, de wijkagent bij de situatie heeft betrokken en een ambulante begeleider heeft ingeschakeld. Voorts zijn er maatregelen getroffen richting de pester: er zijn gesprekken gevoerd en de pester en haar broer zijn intern geschorst. Daarnaast is verweerder bij start van het schooljaar 2020-2021 direct aangevangen met het opbouwen van een dossier om de pester op een tussenvoorziening te plaatsen. Verweerder heeft daarbij duidelijk gemaakt dat zoets tijd en moeite kost en zorgvuldigheid vraagt. De Commissie kan zich voorstellen dat klagers vinden dat verweerder eerder had moeten optreden, maar ziet geen indicatie dat verweerder niet daadkrachtig genoeg zou hebben opgetreden of te laat naar oplossingen zou hebben gezocht. Verweerder heeft op meerdere fronten ingegrepen. Voorts lijkt de situatie zich na de gesprekken ten goede te keren en lijkt geen sprake van structureel pestgedrag te zijn maar van golfbewegingen binnen een kort tijdsbestek.

Voor wat betreft de benadering van klagers en hun zoon krijgt de Commissie de indruk dat de verschillende stappen die verweerder heeft ondernomen onvoldoende zijn gecommuniceerd. Indien verweerder klagers meer inzicht in het hele proces zou hebben gegeven dan zou zij waarschijnlijk op veel meer begrip hebben kunnen rekenen. Verweerder kan zich hierbij beperken tot de ondernomen stappen richting de pesters zonder op (privacygevoelige) informatie in te gaan. Verweerder heeft derhalve veel stappen ondernomen welke voor klagers niet kenbaar waren. De Commissie constateert dat verweerder met de inschakeling van de leerlingcoördinator een goede stap heeft gezet voor het onderhouden van het contact richting klagers. De angel blijkt echter te zitten bij het contact richting de zoon van klagers. De zoon van klagers is onvoldoende serieus genomen. De mentor heeft onvoldoende contact onderhouden en heeft hem onvoldoende gerust gesteld wat in deze, gegeven zijn rol, wel van hem verwacht had mogen worden. De zoon van klagers zat al enige tijd thuis en mag van verweerder verwachten dat contact wordt gezocht om te vragen hoe het met hem gaat. Verweerder zou voor de toekomst moeten kunnen verzekeren dat wanneer een leerling thuiszit er regelmatig contact wordt opgenomen vanuit de mentor ofwel de leerlingcoördinator.

Alles overwegende verklaart de Commissie de klacht -betreffende het niet tijdig en onvoldoende daadkrachtig optreden door verweerder naar aanleiding de zoon van klagers die gepest wordt- ongegrond. De Commissie acht de klacht -betreffende onvoldoende communicatie vanuit verweerder met name richting de zoon van klagers- gegrond. De

Commissie is verheugd te horen dat de zoon van klagers inmiddels weer met plezier naar een andere school gaat.